

แผนบริหารความเสี่ยง
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์

คำนำ

แผนบริหารความเสี่ยงของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานในการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงของคณะเกษตรศาสตร์ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลทั่วทั้งองค์กรรวมทั้งเพื่อให้ผู้บริหาร และบุคลากรของคณะเกษตรศาสตร์มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนบริหารความเสี่ยงของคณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และบุคลากรในการปฏิบัติงานต่อไป

คณะเกษตรศาสตร์

ตุลาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ 1 บทนำ	
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง	1
เป้าหมาย	1
ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง	2
ความหมายและคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง	2-4
บทที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน	
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน	5
โครงสร้างหน่วยงาน	6
วิสัยทัศน์ พันธกิจ	7
ยุทธศาสตร์คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	7-9
บทที่ 3 แนวทางการบริหารความเสี่ยง	
แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง	10
กรอบนโยบายการบริหารความเสี่ยง	10
โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง	11
บทที่ 4 กระบวนการบริหารความเสี่ยง	
การกำหนดวัตถุประสงค์	12
การประเมินความเสี่ยง	12
การระบุความเสี่ยง	12
การวิเคราะห์ความเสี่ยง ระดับความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง	13-18
การติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยง	19
การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง	19-20
บทที่ 5 แผนบริหารความเสี่ยง คณะเกษตรศาสตร์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	
แผนบริหารความเสี่ยงของคณะเกษตรศาสตร์	21-25
แผนการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยง	26

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การจัดการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการกำกับติดตามด้านกลยุทธ์ที่สำคัญของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงานตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและผลผลิตมากยิ่งขึ้น เพื่อลดโอกาสการเกิดการสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และเพิ่มโอกาสการบรรลุตัวชี้วัดตามแผนกลยุทธ์คณะเกษตรศาสตร์ ให้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง

1. เพื่อให้ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติการ เข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยและคณะเกษตรศาสตร์
2. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารความเสี่ยง
3. เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
4. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานทุกระดับของคณะเกษตรศาสตร์
5. เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยและคณะ
6. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยและคณะ

เป้าหมาย

1. ผู้บริหารและบุคลากร มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
2. ผู้บริหารและบุคลากร สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
3. สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
4. เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
5. ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
6. การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยผู้บริหารมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นและทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหายประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

1. เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
2. สร้างฐานข้อมูลความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร
3. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด
4. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน
5. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
6. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ความหมายและคำจำกัดความเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเสียเปล่า หรือ เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ในการดำเนินการกิจด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ซึ่งความเสี่ยงจำแนกได้เป็น 6 ด้าน ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระดับคณะของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปีการศึกษา 2558 ดังนี้

- 1) ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
 - 2) ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
 - 3) ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - 4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - 5) ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลโดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - 6) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- ทั้งนี้คำอธิบายความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ซึ่งแสดงได้ดังนี้

1) ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน: ประกอบด้วย

- (1) **Operational Risk** ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เกิดจากขั้นตอน อุปกรณ์หรือทรัพยากรมนุษย์เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานอุบัติเหตุ
- (2) **Financial Risk** ความเสี่ยงทางการเงิน เกิดจากปัญหาด้านการเงินและงบประมาณ เช่น ขาดแคลนเงินทุน กู้ยืมมากเกินไป ขาดสภาพคล่องความผิดพลาดหรือทุจริตของฝ่ายการเงินหรือฝ่ายบัญชี
- (3) **Strategic Risk** ความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์เกิดจากความผิดพลาดในการกำหนด หรือดำเนินนโยบาย กลยุทธ์ที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนการทุจริตเชิงนโยบายของผู้บริหาร
- (4) **Policy Risk** ความเสี่ยงด้านนโยบาย เกิดจากกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ

2) ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก:

- (1) **Political Factors** ความเสี่ยงด้านการเมือง กฎหมาย ข้อบังคับ

- (2) **Socio-cultural Factors** ความเสี่ยงด้านสังคม และวัฒนธรรม
- (3) **Technological Factors** ความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี
- (4) **International Factors** ความเสี่ยงระหว่างประเทศ เช่น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การเคลื่อนย้ายเงินลงทุน ฐานกำลังการผลิตของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ
- (5) ภัยธรรมชาติ
- (6) ความเสี่ยงด้านภาวะการแข่งขัน

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้ อย่างถูกต้อง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยงและวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่ระบุโดยการพิจารณาจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงนั้น ๆ

1) โอกาสที่จะเกิด (Likelihood: L) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ซึ่งจำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

- ระดับ 1 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดน้อยมาก (1 คะแนน)
- ระดับ 2 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดน้อย (2 คะแนน)
- ระดับ 3 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดปานกลาง (3 คะแนน)
- ระดับ 4 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดสูง (4 คะแนน)
- ระดับ 5 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดสูงมาก (5 คะแนน)

2) ผลกระทบ (Impact: I) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หากเกิด เหตุการณ์ความเสี่ยง จำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

- ระดับ 1 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีน้อยมาก (1 คะแนน)
- ระดับ 2 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีน้อย (2 คะแนน)
- ระดับ 3 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีปานกลาง (3 คะแนน)
- ระดับ 4 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีสูง (4 คะแนน)
- ระดับ 5 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีสูงมาก (5 คะแนน)

3) ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk: D) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมิน โอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง มีค่าเป็นเชิงปริมาณ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$\text{คะแนนระดับความเสี่ยง} = \text{คะแนนระดับโอกาส} \times \text{คะแนนระดับผลกระทบของความเสี่ยง}$$

หรือ $D = L \times I$

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง วิธีการบริหารจัดการที่เป็นไปเพื่อการคาดการณ์และลดผลเสียของความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธีดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงวิธีการบริหาร/จัดการความเสี่ยง

วิธีการบริหาร/จัดการความเสี่ยง	ศัพท์ที่นิยมใช้ทั่วไป (กรมบัญชีกลาง)	แนวคิด 4 T
1. การยอมรับความเสี่ยง หมายถึง การตกลงกันที่จะยอมรับ เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการหรือป้องกัน แต่การเลือกบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ ต้องมีการติดตามเฝ้าระวังอย่างสม่ำเสมอ	Risk Acceptance (Accept)	Take
2. การลด/การควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การปรับปรุงระบบการทำงาน หรือออกแบบวิธีการทำงานใหม่เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น การจัดอบรมพนักงาน การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน	Risk Reduction (Control)	Treat
3. การกระจาย หรือโอน ความเสี่ยง หมายถึง การกระจายหรือถ่ายโอน ความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกันภัยกับบริษัทภายนอก หรือการจ้างบุคคลภายนอกดำเนินการแทน (Outsource)	Risk Sharing (Transfer)	Transfer
4. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมาก และไม่อาจยอมรับได้จึงต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการ/กิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป	Risk Avoidance (Avoid)	Terminate

ทั้งนี้วิธีจัดการความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงานอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน บางหน่วยงานอาจเลือกการควบคุมเพียงอย่างเดียวที่สามารถป้องกันความเสี่ยงได้หลายความเสี่ยงหรืออาจเลือกการควบคุมหลายอย่างเพื่อป้องกันความเสี่ยงเพียงเรื่องเดียว

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

ตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดประเภทการควบคุม

ศัพท์ที่ใช้	ประเภทการควบคุม
1. Preventive Control	การควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน ฯลฯ
2. Detective Control	การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ เป็นการควบคุมที่กำหนดไว้เพื่อให้สามารถค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง ฯลฯ
3. Directive Control	การควบคุมโดยการชี้แนะที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น
4. Corrective Control	การควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง การควบคุมตามประเภทต่าง ๆ และวิธีการบริหาร/จัดการความเสี่ยงนั้น

บทที่ 2

ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน

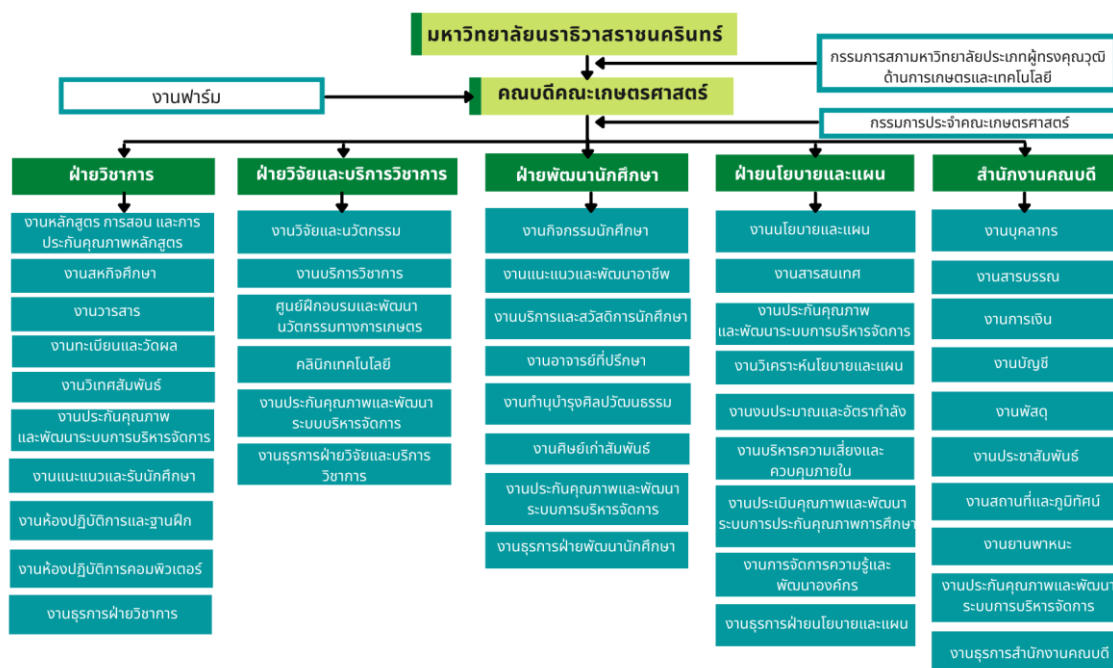
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2548 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. 2548 โดยการหลอมรวมสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพในการพัฒนาในจังหวัดนราธิวาสจำนวน 4 สถาบัน คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สังกัดกระทรวงสาธารณสุข วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาสและวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นคณะเกษตรศาสตร์แห่งแรกของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในด้านการเกษตร เปิดรับนักศึกษาครั้งแรกในปีการศึกษา 2549 โดยในช่วงแรกนั้นจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ โดยใช้ทรัพยากร ด้านอาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แปลงฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส ณ บ้านป่าไผ่ ต.ตันหยงลิมอ อ.ระแงง จ.นราธิวาส ตั้งแต่ปี 2549-2552 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 4 ปี โดยมี นายมงคล วชิรอำไพ ดำรงตำแหน่งรักษาการคณบดีคณะเกษตรศาสตร์คนแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงรัก พลาคัย มีนโยบายให้ย้ายคณะเกษตรศาสตร์มายังพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่ เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนา โดยมหาวิทยาลัยได้ขอใช้พื้นที่ดินสาธารณประโยชน์บริเวณที่เลี้ยงสัตว์บาโงตารัง (โคกมะเขือ) บ้านทุ่งกง หมู่ที่ 8 ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 156 ไร่ ซึ่งอยู่ติดกับพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่เขตโคกเคียน จากกรมที่ดิน เพื่อบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและฟาร์มคณะเกษตรศาสตร์ แต่พื้นที่ดังกล่าวมีราษฎรในพื้นที่ได้เข้ามาจับจองเป็นพื้นที่ทำกิน มหาวิทยาลัยจึงได้เข้าทำการเจรจาและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการขอใช้พื้นที่กับราษฎรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนหลายรอบจนทำให้ราษฎรบางส่วนยินยอมพื้นที่ให้กับทางมหาวิทยาลัย แต่ยังมีราษฎรบางส่วนที่ยังประสงค์จะเข้าทำกินในพื้นที่จึงได้ทำหนังสือถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยให้จัดสรรพื้นที่ให้กับราษฎรสามารถเข้าทำกินจำนวน 20 ไร่ และยกพื้นที่ให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เข้าบริหารจัดการ จำนวน 136-06-62 ไร่

หลังจากที่คณะเกษตรศาสตร์ได้รับนโยบายให้ย้ายมายังพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่ เขตโคกเคียน อ.เมือง จ.นราธิวาส ในปี พ.ศ. 2552 คณะผู้บริหารในขณะนั้นได้เข้าทำการสำรวจและจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ แต่ด้วยสภาพพื้นที่ในขณะนั้นเป็นพื้นที่ป่าพรุเสม็ดที่มีต้นเสม็ดขึ้นเต็มพื้นที่ การเข้าปรับพื้นที่ต้องใช้ระยะเวลา จึงทำให้เกิดความไม่พร้อมของสถานที่ที่รองรับการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา จึงเห็นว่าคณะเกษตรศาสตร์ยังไม่พร้อมที่จะย้ายที่ตั้งมายังพื้นที่ดังกล่าวได้ จึงกลับไปใช้พื้นที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาสจัดการเรียนการสอนเช่นเดิมก่อนเป็นระยะเวลา 1 ปี หลังจากนั้น ใน พ.ศ. 2553 คณะเกษตรศาสตร์ย้ายสำนักงานมายังพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่เขตโคกเคียน โดยในระยะแรกได้ขอใช้พื้นที่ 4 ของอาคารเอนกประสงค์ ปฏิบัติการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้น 3 เป็นที่ตั้งสำนักงานชั่วคราว และในปีเดียวกัน มหาวิทยาลัยจึงได้จัดสรรงบประมาณให้กับคณะเกษตรศาสตร์เข้าปรับพื้นที่และตัดถนน และพื้นที่ส่วนหนึ่งของฟาร์มได้ทำการยกরণเพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน จากนั้นเป็นต้นมา ฟาร์มคณะเกษตรศาสตร์จึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ปรัชญา : มุ่งมั่นผลิตกำลังคนด้านการเกษตรที่มีความเชี่ยวชาญทั้งวิชาการ ทักษะ และเทคโนโลยี มุ่งมั่นศึกษาวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่สู่การคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

วิสัยทัศน์ : ผู้นำด้านการจัดการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

บัณฑิตที่พึงประสงค์: เก่งคิด เก่งปฏิบัติ เก่งเรียนรู้เพื่อต่อยอด

พันธกิจของคณะเกษตรศาสตร์

คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีพันธกิจอยู่ 5 พันธกิจด้วยกันคือ

- (1) ด้านการผลิตบัณฑิต
- (2) ด้านการวิจัย
- (3) ด้านการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ
- (4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (5) ด้านการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์คณะเกษตรศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการผลิตบัณฑิต

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาหลักสูตรทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา (Degree) ที่มีการบูรณาการศาสตร์ (Multidisciplinary) ร่วมกับคณะ สาขาวิชา ภาควิชาหรือขยายการศึกษา เพื่อสร้างสมรรถนะและทักษะสูงแก่บัณฑิตที่ตอบโจทย์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) และ S-Curve ด้านอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) พัฒนาหลักสูตร (Non-Degree) และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ที่ตอบโจทย์วัยแรงงาน (working age) และวัยเกษียณ (Retirement age) เพื่อรองรับการลดลงของนักศึกษาภาคปกติจากอัตราการเกิดที่ลดลงเข้าสู่สังคมสูงวัย (Aging Society) ของประเทศ
- 3) สร้างความร่วมมือกับชุมชน สถานประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม เพื่อจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาคี ในการฝึกทักษะทางวิชาชีพและการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้กับบัณฑิตจากการปฏิบัติงานในสภาพจริง
- 4) ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การคิดค้นนวัตกรรมและการประกวดแข่งขัน และการพัฒนาทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ทั้ง Hard Skills และ Soft Skills ทักษะการใช้ชีวิตในสังคมดิจิทัล และทักษะทางภาษาให้กับบัณฑิต
- 5) พัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เก่งคิด เก่งปฏิบัติ และเก่งเรียนรู้เพื่อต่อยอดทางความคิด
- 6) พัฒนาห้องเรียน ห้องปฏิบัติ การงานฟาร์ม ให้ได้มาตรฐาน ที่สามารถสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการวิจัย

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการวิจัยและคิดค้นนวัตกรรม ที่สามารถใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์ และตอบสนองต่อการพัฒนาภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และการเกษตรก้าวหน้าของประเทศ
- 2) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ห้องปฏิบัติการ งานฟาร์มให้ได้มาตรฐาน ที่สามารถสนับสนุนการศึกษาวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) พัฒนานักวิจัยให้มีความเป็นมืออาชีพ
- 4) สร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัย
- 5) ส่งเสริมการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร คຸ້ມครองทางทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกิดจากงานวิจัยและคิดค้นนวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการนำองค์ความรู้จากงานวิจัยและการคิดค้นนวัตกรรมสู่ภาคการเกษตร ทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านอุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพและการเกษตรก้าวหน้า
- 2) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมทั้งระยะสั้นและระยะยาวด้าน Smart Farming ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในทุกช่วงวัย ไม่ว่าจะเป็นเยาวชน เกษตรกรก้าวหน้า วัยแรงงาน และวัยเกษียณที่ต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงานเกษตรแบบ Smart Farming และสามารถเก็บชั่วโมงหรือหน่วยกิตที่เข้าร่วมฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตรมาแลกเปลี่ยนกับใบปริญญาบัตรได้ในอนาคต เพื่อรองรับสังคมที่ลดความสำคัญของใบปริญญา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์

- 1) บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรร่วมกับการเรียนการสอน การวิจัย การคิดค้นนวัตกรรม เพื่อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของประเทศ
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการสืบสาน ต่อยอดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรกับชุมชนและท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากร
- 2) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพระดับคณะตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
- 3) สร้างระบบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการบริหารงาน

- 4) พัฒนาศักยภาพบุคลากร สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนความก้าวหน้าในสายงาน สร้างขวัญกำลังใจ
- 5) พัฒนาขีดความสามารถ (ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์) ของบุคลากรทุกระดับเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานทุกพันธกิจ
- 6) สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ความเป็น Teamwork มีความรักองค์กรและทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขบนความแตกต่าง หลากหลายของพหุวัฒนธรรม
- 7) บริหารจัดการพื้นที่และทรัพยากรเพื่อแสวงหาเงินรายได้

บทที่ 3 แนวทางการบริหารความเสี่ยง

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

คณะเกษตรศาสตร์เป็นส่วนราชการหนึ่งของมหาวิทยาลัยซึ่งได้ยึดถือแนวทางการดำเนินงานเช่นเดียวกับระดับมหาวิทยาลัย ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบบริหารความเสี่ยง ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน:

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง โดยมีคณบดีคณะเกษตรศาสตร์และรองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผนของคณะเกษตรศาสตร์ร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของมหาวิทยาลัย จากตัวอย่างต่อไปนี้
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานเช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลโดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูงและดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะเกษตรศาสตร์ เพื่อพิจารณาอย่าง น้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

กรอบนโยบายการบริหารความเสี่ยง

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์มีระบบในการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในโดยการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่คณะเกษตรศาสตร์จะเกิดความเสียหาย ให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับได้โดยคำนึงถึงการบรรลุ เป้าหมายของมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดระดับการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์กำหนดการบริหารความเสี่ยงโดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงคณะเกษตรศาสตร์ตามคำสั่งที่ 184/2565 ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2565 และเพื่อให้การดำเนินการด้านบริหารความเสี่ยงคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2561 และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับคณะ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งและผู้มีนามต่อไปนี้เป็นกรรมการบริหารความเสี่ยง

บทที่ 4

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

ตามแนวทางการดำเนินงานของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ได้กำหนดกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ใช้ในการระบุวิเคราะห์ประเมิน และจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินภารกิจและการบริหารจัดการของคณะเกษตรศาสตร์ ตามสภาพแวดล้อมของคณะเกษตรศาสตร์ เพื่อจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุม เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะสำเร็จได้ต้องมีการสื่อสารให้คนในองค์กรมีความรู้ความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน โดยคณะเกษตรศาสตร์ได้กำหนด กระบวนการบริหารความเสี่ยงเป็น 6 กระบวนการดังนี้

- 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ของคณะเกษตรศาสตร์
 - 2) การประเมินความเสี่ยง
 - 3) การระบุความเสี่ยง
 - 4) การจัดการความเสี่ยง
 - 5) การติดตามประเมินผลการจัดการความเสี่ยง
 - 6) การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง
- ทั้งนี้สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

การกำหนดวัตถุประสงค์ของคณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์จำแนกตามพันธกิจ 5 ด้าน คือ ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทางด้านวิชาชีพและนวัตกรรมทางการเกษตรตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร ผลิตผลงานวิชาการ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการเกษตร ที่มีคุณภาพมุ่งสู่ Thailand 4.0 บริการวิชาการ วิชาชีพ ด้านการเกษตรที่มีมาตรฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน และสังคมในสามจังหวัดชายแดนใต้ อนุรักษ์ ส่งเสริม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้านการเกษตร ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม และพัฒนาการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ สู่องค์กรชั้นนำ

การประเมินความเสี่ยง

กระบวนการประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วยการระบุความเสี่ยงและการวิเคราะห์ความเสี่ยงให้ทราบระดับความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นขององค์กรสำหรับประกอบการพิจารณาจัดการความเสี่ยงที่มีความเหมาะสมและคุ้มค่าในการดำเนินการควบคุมต่อไป

การระบุความเสี่ยง

เพื่อให้การระบุความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ครอบคลุมทุกพันธกิจ และการดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย รวมทั้งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยได้ กำหนดกรอบประเด็นความเสี่ยง จำแนกได้เป็น 6 ด้าน ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระดับคณะ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปีการศึกษา 2557 โดยได้จำแนกประเด็นความเสี่ยงย่อยที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้คณะได้ดำเนินการดังนี้

- 1) ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
- 2) ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของคณะเกษตรศาสตร์
- 3) ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- 4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตรการบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
- 5) ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลโดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
- 6) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก

การวิเคราะห์ความเสี่ยง

วิเคราะห์ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร จะต้องพิจารณาระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood: L) และระดับความรุนแรงของผลกระทบความเสี่ยง (Impact: I) หากเกิดเสี่ยงนั้น เพื่อหาระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk: D) ตามสูตร $D = L \times I$

มหาวิทยาลัยได้กำหนดประเด็นโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ประเด็นความรุนแรงของผลกระทบ ความเสี่ยง และ Risk Matrix เพื่อให้คณะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามลักษณะของความเสี่ยงที่พบในหน่วยงาน ซึ่งแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ระดับความเสี่ยง แสดง Risk Matrix สำหรับวัดระดับของความเสี่ยง

ประเด็น	ระดับคะแนน				
	1 = น้อยมาก	2 = น้อย	3 = ปานกลาง	4 = สูง	5 = สูงมาก
โอกาสการเกิดความเสี่ยง					
1.โอกาสที่จะเกิดเชิงคุณภาพ	มีโอกาสดังเกิดในกรณี ยากวัน	อาจมีโอกาสดังเกิดแต่นานๆ ครั้ง	มีโอกาสดังเกิดบางครั้ง	มีโอกาสดังเกิดบ่อยครั้ง หรือบ่อยๆ	มีโอกาสดังเกิดเกือบทุก ครั้ง
	ภายใน > 4 ปี	ภายใน 3-4 ปี	ภายใน 2 ปี	ภายใน 1 ปี	ทุกเดือน
2.โอกาสที่จะเกิดเชิงปริมาณ	10%	20%	50%	70%	80%
	≤10%	>10-20%	>20-30%	>30-40%	>40%
	มากกว่า 5 ปีต่อครั้ง	มากกว่า 1ปีต่อครั้ง	ระหว่าง 6-12 เดือนต่อ ครั้ง	ระหว่าง1-6 เดือนต่อครั้ง	มากกว่า 1ครั้งต่อเดือน
	5 ปีต่อครั้ง	2-3 ปีต่อครั้ง	1 ปีต่อครั้ง	1-6 เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน 5 ครั้ง	1 เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
ผลกระทบของความเสี่ยง 1. ต่อองค์กรและการเงิน	ไม่เกิน 10,000 บาท	> 10,000 – 50,000 บาท	> 50,000 – 2.5 แสน บาท	> 2.5 แสนบาท – 10 ล้าน บาท	> 10 ล้านบาท
	น้อยกว่า 1 หมื่นบาท	1 หมื่นบาท – 1 แสน บาท	1แสนบาท-5แสนบาท	5แสนบาท -10 ล้านบาท	มากกว่า 10 ล้านบาท
	≤5%	>5-10%	>10-15%	>15-20%	>20%
2.ต่อองค์กรด้านเวลา	ทำให้เกิดความล่าช้าของ โครงการ ไม่เกิน 1.5 เดือน	ทำให้เกิดความล่าช้าของ โครงการ มากกว่า 1.5 เดือน ถึง 3 เดือน	ทำให้เกิดความล่าช้าของ โครงการ มากกว่า 3 เดือน ถึง 4.5 เดือน	ทำให้เกิดความล่าช้าของ โครงการ มากกว่า 4.5 เดือน ถึง 6 เดือน	ทำให้เกิดความล่าช้าของ โครงการ มากกว่า 6 เดือน

ประเด็น	ระดับคะแนน				
	1 = น้อยมาก	2 = น้อย	3 = ปานกลาง	4 = สูง	5 = สูงมาก
3.ต่อองค์กรด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	ได้ 3 คะแนนตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ	ได้ 2 คะแนนตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ	ได้ 1 คะแนนตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ	ได้ 1 คะแนนแต่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ	ได้ 0 คะแนนตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ
4.ต่อระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ	เกิดเหตุร้ายที่ไม่มี ความสำคัญ	เกิดเหตุร้ายเล็กน้อยที่ แก้ไขได้	ระบบมีปัญหาและมี ความสูญเสียไม่มาก	เกิดปัญหากับระบบ IT ที่ สำคัญ และระบบความ ปลอดภัยซึ่งส่งผลต่อความ ถูกต้องของข้อมูลบางส่วน	เกิดความสูญเสียต่อระบบ IT ที่สำคัญ ทั้งหมด และเกิด ความเสียหายอย่างมากต่อ ความปลอดภัยของข้อมูล ลูกค้าหรือข้อมูลธุรกิจ
5.ต่อพนักงาน/บุคลากร	ไม่สะดวกต่อการ ปฏิบัติงาน นาน ๆ ครั้ง	ไม่สะดวกต่อการ ปฏิบัติงานบ่อยครั้ง	ถูกทำทัณฑ์บน คุณภาพ ชีวิต และบรรยากาศการ ปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสม	ถูกลงโทษทางวินัย ตัด เงินเดือน ไม่ได้ขึ้นเงินเดือน	ถูกเลิกจ้างออกจากงาน และ อันตรายต่อร่างกายและชีวิต โดยตรง
6.อันตรายต่อชีวิต/ความปลอดภัย	เหตุเดือดร้อนรำคาญ	มีผู้บาดเจ็บเล็กน้อย	มีผู้บาดเจ็บที่ต้องได้รับ การรักษาทางการแพทย์ มีความพึงพอใจ >40- 60% หรือ 3 ชั่วโมง >5- 7.5%	มีผู้บาดเจ็บสาหัส	มีผู้เสียชีวิต
7.ผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ของหน่วยงาน	มีการสูญเสียทรัพย์สิน เล็กน้อย ไม่มีการ บาดเจ็บรุนแรง	การสูญเสียทรัพย์สิน พอสมควร มีการ บาดเจ็บรุนแรง	มีการสูญเสียทรัพย์สิน มาก มีการบาดเจ็บสาหัส ถึงขั้นหยุดงาน	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มี การบาดเจ็บสาหัสถึงขั้น พักงาน	มีการสูญเสียทรัพย์สินอย่าง มหันต์มีการบาดเจ็บถึงชีวิต

ประเด็น	ระดับคะแนน				
	1 = น้อยมาก	2 = น้อย	3 = ปานกลาง	4 = สูง	5 = สูงมาก
	มีการสูญเสียทรัพย์สินเล็กน้อย ไม่มีการบาดเจ็บรุนแรง มีความพึงพอใจ/ >80% หรือ 1 ชั่ว	การสูญเสียทรัพย์สินพอสมควร มี การบาดเจ็บรุนแรง มีความพึงพอใจ / >60-80% หรือ 2 ชั่ว	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นหยุดงาน มีความพึงพอใจ/ >40-60% หรือ 3 ชั่ว	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นพักงาน มีความพึงพอใจ/>20-40% หรือ 4 ชั่ว	มีการสูญเสียทรัพย์สินอย่างมหันต์มีการบาดเจ็บถึงชีวิต มีความพึงพอใจ/ ≤20% หรือ >5 ชั่ว
8.จำนวนผู้ที่ได้รับความเสียหาย/ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	ไม่มีการเผยแพร่ข่าว	มีการเผยแพร่ข่าวในวงจำกัดภายในประเทศ (1 วัน)	มีการเผยแพร่ข่าวในหนังสือพิมพ์ภายในประเทศหลายฉบับ (2-5 วัน)	มีการเผยแพร่ข่าวในวงกว้างสำหรับสื่อภายในประเทศและมีการเผยแพร่ข่าวในวงจำกัดของสื่อต่างประเทศ	มีการพาดหัวข่าวทั้งจากสื่อภายใน และต่างประเทศ
	≤2.5%	>2.5-5%	>5-7.5%	>7.5-10%	>10%
9.จำนวนผู้ร้องเรียน (ต่อเดือน)	≤1 ราย	2 ราย	3 ราย	3 ราย	≥5 ราย

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงโดย ระดับความเสี่ยงจำแนกตามสีใน Risk Matrix เป็น 4 ระดับดังนี้

ผลกระทบของ ความเสี่ยง	5	10	15	20	25
	4	8	12	16	20
	3	6	9	12	15
	2	4	6	8	10
	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยงคงเหลือที่ยอมรับได้ คือ ≤ 9

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงโดย ระดับความเสี่ยงจำแนกตามสีใน Risk Matrix เป็น 4 ระดับดังนี้

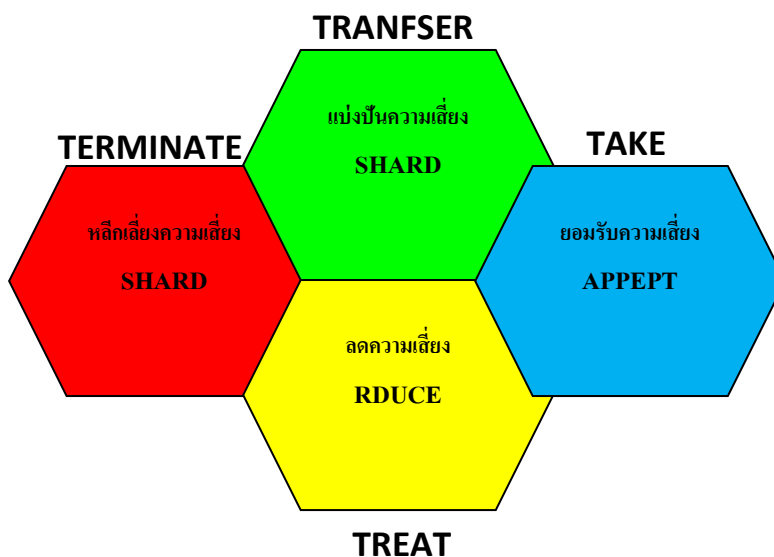
สูงมาก	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
--------	-----	---------	-----

การจัดการความเสี่ยง

การจัดการความเสี่ยงเป็นการพิจารณาเลือกวิธีการจัดการกับเหตุการณ์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นโดยผู้บริหารของ หน่วยงาน (พิจารณาจัดการความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงในระดับสูงเป็นอันดับแรก) ทั้งนี้ในการพิจารณาเลือกวิธีการจัดการ ความเสี่ยง หน่วยงานต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) ศึกษาความเป็นไปได้และค่าใช้จ่ายของแต่ละทางเลือก
- 2) วิเคราะห์ถึงผลได้ผลเสียของแต่ละทางเลือก
 - (1) ผลได้คือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อนำมาตรการนั้นมาใช้ลดความเสี่ยง อาจเกิดขึ้นในทันทีหรือในระยะยาว
 - (2) ผลเสีย ได้แก่ต้นทุน เวลา หรือความสะดวกที่เสียไป รวมไปถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งวิธีการจัดการกับความเสี่ยงโดยทั่วไปมีดังนี้

วิธีการบริหาร/จัดการความเสี่ยงตามแนวคิด 4 T

ทางเลือกหรือกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงแบ่งได้ 4 แนวทางหลัก คือ

- 1) การยอมรับ (Take, Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับ ความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ
- 2) การควบคุม (Treat) คือ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้แต่ต้องมีการแก้ไขเกี่ยวกับการควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงานและการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น
- 3) การยกเลิก (Terminate) หรือหลีกเลี่ยง (Avoid) คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยง นั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดดำเนินงาน หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิด ความเสี่ยงนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน การลดขนาดของงานที่จะดำเนินการหรือกิจกรรมลง เป็นต้น
- 4) การโอนความเสี่ยง (Transfer) หรือ แบ่ง (Share) คือ ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การจ้าง บุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

การกำหนดกิจกรรมควบคุม: กำหนดแผนการควบคุม

นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นเป็นกิจกรรมการควบคุมเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1) ภายใต้แนวทางต่าง ๆ ที่เลือกนั้น จะประกอบไปด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อที่จะตอบสนองต่อความเสี่ยง
- 2) กิจกรรมควบคุมภายในต้องประกอบด้วยความคิดริเริ่มใหม่ ๆ และกิจกรรมที่ช่วยลดความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ ที่เป็นความเสี่ยงจะเกิดขึ้นหรือลดความเสียหายเมื่อเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น การกำหนดกิจกรรมควบคุมจึงมีความครอบคลุม การดำเนินงานในทุก ๆ ด้านของ

มหาวิทยาลัย

- 3) กำหนดตัวผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม ระยะเวลาในการปฏิบัติและควรวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ ของกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายสำหรับกิจกรรม และระดับความเสี่ยงที่คงเหลือจากการปฏิบัติกิจกรรมด้วย

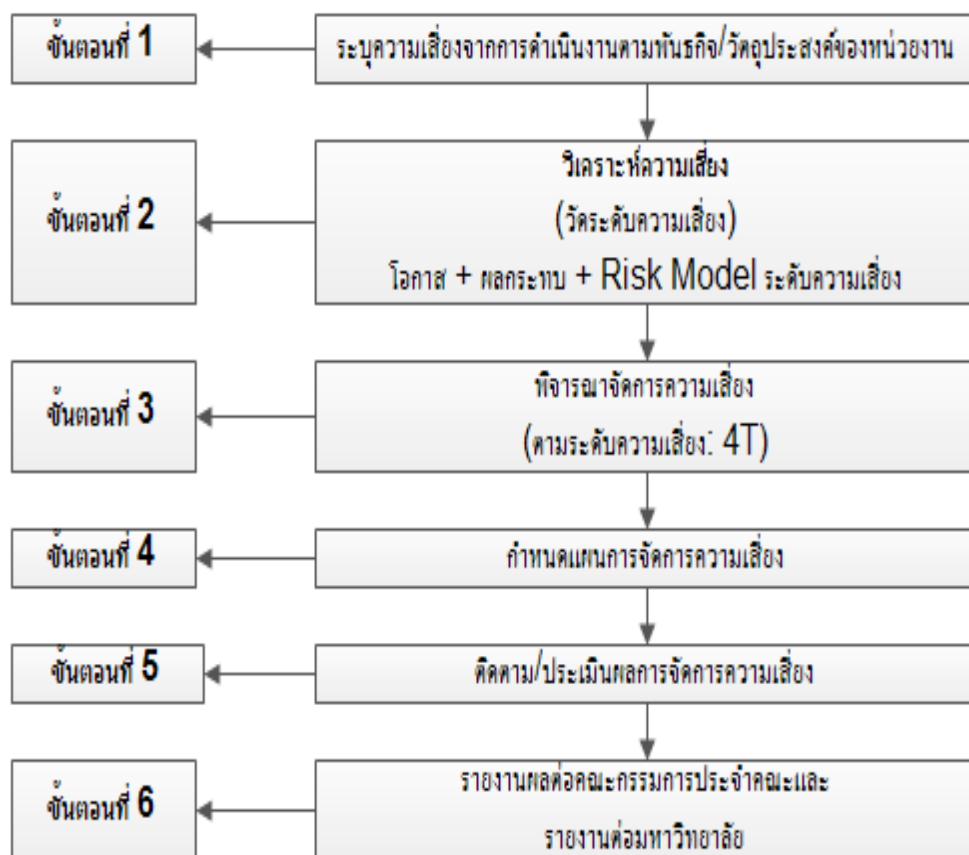
การติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยง

นโยบายการติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงเพื่อให้มั่นใจว่าการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้ทันกาล โดยกำหนดให้มีการติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) ทุก 6 เดือน และประเมินผลทุกสิ้นปี ทั้งนี้การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน (Ongoing Monitoring) ให้เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามปกติของหน่วยงาน และเมื่อการติดตามผลพบสิ่งที่อาจจะก่อให้เกิดความผิดพลาด หรือพบโอกาสในการพัฒนาให้ดีขึ้นเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร จะต้องมีการรายงานความบกพร่อง (Reporting Deficiencies) ให้ผู้บริหารทราบ

การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง

ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะเกษตรศาสตร์ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2557 เห็นชอบให้ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง รายงานผลการบริหารความเสี่ยงระดับคณะต่อที่ประชุม คณะกรรมการประจำคณะเป็นรายไตรมาส และรายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อมหาวิทยาลัย 6 เดือนต่อครั้ง

แสดงขั้นตอนกระบวนการและรายงานการบริหารความเสี่ยงคณะเกษตรศาสตร์

หมายเหตุ: แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการบริหารความเสี่ยงตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

บทที่ 5

แผนบริหารความเสี่ยง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ตารางที่ 5.1 ระบุปัจจัยเสี่ยง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ที่	รหัส	ประเภทความเสี่ยง/ชื่อปัจจัยความเสี่ยง	เกณฑ์การประเมินปัจจัยเสี่ยง			ที่มาของปัจจัยความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบหลัก
			โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง		
ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)							
1	S1	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีรับต่ำกว่าแผนการรับนักศึกษา	5	4	20	ความเสี่ยงคงเหลือจากปี 2565	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
2	S2	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทรับต่ำกว่าแผนการรับนักศึกษา	3	4	12	ความเสี่ยงคงเหลือจากปี 2565	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
3	S3	จำนวนผลงานวิจัยไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	1	5	5	ตามแผนกลยุทธ์พัฒนาคณะเกษตรศาสตร์	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)							
4	O1	ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุภายในคณะเกษตรศาสตร์ (สุขภาพ และชีวิต)	4	5	20	ความเสี่ยงคงเหลือจากปี 2565	หัวหน้าสำนักงานคณบดี
5	O2	ความเสี่ยงจากระบบสารสนเทศ	2	5	10	ความเสี่ยงคงเหลือจากปี 2565	รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน
ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)							
6	F1	การสร้างเงินรายได้ของคณะไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	2	4	8	ความเสี่ยงคงเหลือจากปี 2565	คณบดีคณะเกษตรศาสตร์รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผนรองคณบดีฝ่ายวิชาการรองคณบดี

ที่	รหัส	ประเภทความเสี่ยง/ข้อปัจจัยความเสี่ยง	เกณฑ์การประเมินปัจจัยเสี่ยง			ที่มาของปัจจัยความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบหลัก
			โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง		
							ฝ่ายพัฒนานักศึกษารองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการหัวหน้าสำนักงานคณบดี
ความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล (Compliance Risk)							
7	C1	การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนที่กำหนดไว้ และไม่สอดคล้องกับมาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ และหลักธรรมาภิบาล	1	3	3	ความเสี่ยงคงเหลือจากปี 2565	คณบดีคณะเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 5.2 การจัดทำ Risk Map (เลือกเฉพาะระดับความเสี่ยงสูงมากและสูง) ดังนี้

ผลกระทบของความเสี่ยง	5	10	15	20 S1	25
	4	8	12	16	20 O1
	3	6	9	12 S2	15
	2	4	6	8 F1	10 O2
	1	2	3 C1	4	5 S3

ตารางที่ 5.3 การจัดการความเสี่ยงยึดตามหลัก 4 T

1) โอนความเสี่ยง (Transfer) ให้ระดับมหาวิทยาลัยเป็นผู้ควบคุมและจัดการความเสี่ยง ได้แก่

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง (ประเด็นย่อย (ถ้ามี))	ปัจจัยเสี่ยง	ความเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง			การจัดการความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	
ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)	-	-	-	-	-	-	-
ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)	ความเสี่ยงจากระบบสารสนเทศ	ระบบอินเทอร์เน็ตเสียหาย และไม่สามารถใช้งานได้ ในบางครั้ง	ไม่สามารถใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้	2	5	สูง	โอนให้มหาวิทยาลัย
ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)	-	-	-	-	-	-	-
ความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล (Compliance Risk)	-	-	-	-	-	-	-

2) โอนความเสี่ยง (Transfer) ให้ระดับมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบและแบ่ง (Share) ให้คณะเกษตรศาสตร์ร่วมรับผิดชอบความเสี่ยง

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง (ประเด็นย่อย (ถ้ามี))	ปัจจัยเสี่ยง	ความเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง			การจัดการความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	
ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)	-	-	-	-	-	-	-
ความเสี่ยงด้าน	ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุภายใน	สถานการณ์โรคระบาด	เกิดอันตรายต่อสุขภาพ และ	4	5	สูงมาก	ตรวจสอบสุขภาพประจำปี

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง (ประเด็นย่อย (ถ้ามี))	ปัจจัยเสี่ยง	ความเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง			การจัดการความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	
ปฏิบัติการ (Operational Risk)	คณะ เกษตรศาสตร์ (สุขภาพ และ ชีวิต)	สถานการณ์ อุบัติเหตุใน ห้องปฏิบัติการ	ทรัพย์สิน				ปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของ ห้องปฏิบัติการ อย่างเคร่งครัด
ความเสี่ยง ด้านการเงิน (Financial Risk)	-	-	-	-	-	-	-
ความเสี่ยง ด้านธรรมาภิบาล (Compliance Risk)	การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบ แผนที่กำหนด ไว้ และไม่ สอดคล้องกับ มาตรฐาน จริยธรรม จรรยาบรรณ และหลักธรรมาภิบาล	การไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ แบบแผนที่กำหนด ไว้ และไม่ สอดคล้องกับ มาตรฐาน จริยธรรม จรรยาบรรณ และ หลักธรรมาภิบาล	ทำเอกสารการเบิก งบประมาณผิด เบิกงบประมาณไม่ เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1	3	ปาน กลาง	ส่งบุคลากรไป อบรมระเบียบ วินัย และ ข้อบังคับร่วมกับ มหาวิทยาลัย ชี้แจงกฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับในที่ ประชุมคณะ เกษตรศาสตร์ ตรวจสอบการ เบิกจ่าย งบประมาณกับ หน่วยตรวจสอบ ภายใน

3) ระดับความเสี่ยงที่คณะเกษตรศาสตร์ยอมรับ (Take, Accept) และการควบคุม (Treat) โดยเตรียม
ดำเนินการแผนการบริหารความเสี่ยง

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง (ประเด็นย่อย (ถ้ามี))	ปัจจัยเสี่ยง	ความเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง			การจัดการ ความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับ ความเสี่ยง	
ความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)	จำนวน นักศึกษาระดับ ปริญญาตรีรับ ต่ำกว่าแผนการ รับนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา ระดับปริญญาตรี รับต่ำกว่า แผนการรับ นักศึกษา	จำนวนนักศึกษาต่อ จำนวนอาจารย์ไม่ เป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนด ไว้	5	4	สูงมาก	โครงการแนะ แนวการศึกษา
	จำนวน นักศึกษาระดับ ปริญญาโทรับ ต่ำกว่าแผนการ รับนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา ระดับปริญญาโท รับต่ำกว่า แผนการรับ นักศึกษา	จำนวนนักศึกษาต่อ จำนวนอาจารย์ไม่ เป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนด ไว้	3	4	สูง	โครงการแนะ แนวการศึกษา
	จำนวน ผลงานวิจัยไม่ เป็นไปตาม เป้าหมาย	จำนวน ผลงานวิจัยไม่ เป็นไปตาม เป้าหมาย	หลักสูตรไม่เป็นไป ตามมาตรฐานที่ กำหนดไว้	1	5	สูง	เร่งพัฒนา ผลงานวิชาการ ตามมาตรฐาน คุณภาพผลงาน วิชาการเพื่อ ยกระดับ อาจารย์ให้มี ผลงานตีพิมพ์ไม่ น้อยกว่า 3 เรื่อง ใน 5 ปีล่าสุด
ความเสี่ยง ด้านปฏิบัติ การ (Operational Risk)	-	-	-	-	-	-	-
ความเสี่ยง ด้านการเงิน (Financial Risk)	การสร้างเงิน รายได้ของคณะ ไม่เป็นไปตาม เป้าหมาย	เงินรายได้น้อยกว่า เป้าหมาย	-	2	4	สูง	-
ความเสี่ยง ด้านธรรมาภิ บาล (Comp liance Risk)	-	-	-	-	-	-	-

ลำดับ ที่	กิจกรรมการดำเนินงาน	แผนการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2566											
		ต.ค. 65	พ.ย. 65	ธ.ค. 65	ม.ค. 66	ก.พ. 66	มี.ค. 66	เม.ย. 66	พ.ค. 66	มิ.ย. 66	ก.ค. 66	ส.ค. 66	ก.ย. 66
1	กำหนดนโยบาย /แนวทางการดำเนินงาน												
2	วิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง												
3	ประเมินระดับความเสี่ยงและจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง												
4	จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง												
5	การดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง												
6	ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อระบุปัญหา อุปสรรค และกำหนดแนวทางแก้ไข												
7	ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อประเมินผลการบริหารความเสี่ยงและกำหนดแนวทางแก้ไข ความเสี่ยงรวมทั้งปรับแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณต่อไป												

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการศาสตร์
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ที่ ๑๘๔/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

คณะกรรมการศาสตร์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงตามนโยบายของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยยึดหลักการบริหารตามแนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้การบูรณาการตามภารกิจหลักที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะ ซึ่งเป็นการยกระดับการบริหารจัดการคณะให้มีประสิทธิภาพตามหลักการจัดการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามคำสั่งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ ๒๑๔๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่องมอบอำนาจให้คณบดี/ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการสำนัก สังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการฝ่ายผู้อำนวยการ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์	พิชญพิพัฒน์กุล	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราฮีม	วาแมดีชา	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชารีนา	สื่อแม	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิรันดร์	หนักแดง	กรรมการ
๕. นางสาวปราณี	ทองเกิด	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร.กนก	เชาวภาชี	กรรมการและเลขานุการ
๗. นางสาวพิมพ์รัตน์	หาญสกุลวัฒน์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

- ๑) กำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยงรวมทั้งแผนดำเนินการบริหารความเสี่ยงของคณะ
- ๒) ส่งเสริมสนับสนุน และให้คำปรึกษา แนะนำ ในเรื่องต่าง ๆ แก่คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
- ๓) กำกับติดตาม และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
- ๔) อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งนี้ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละและรับผิดชอบ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒน์กุล)

คณบดีคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์